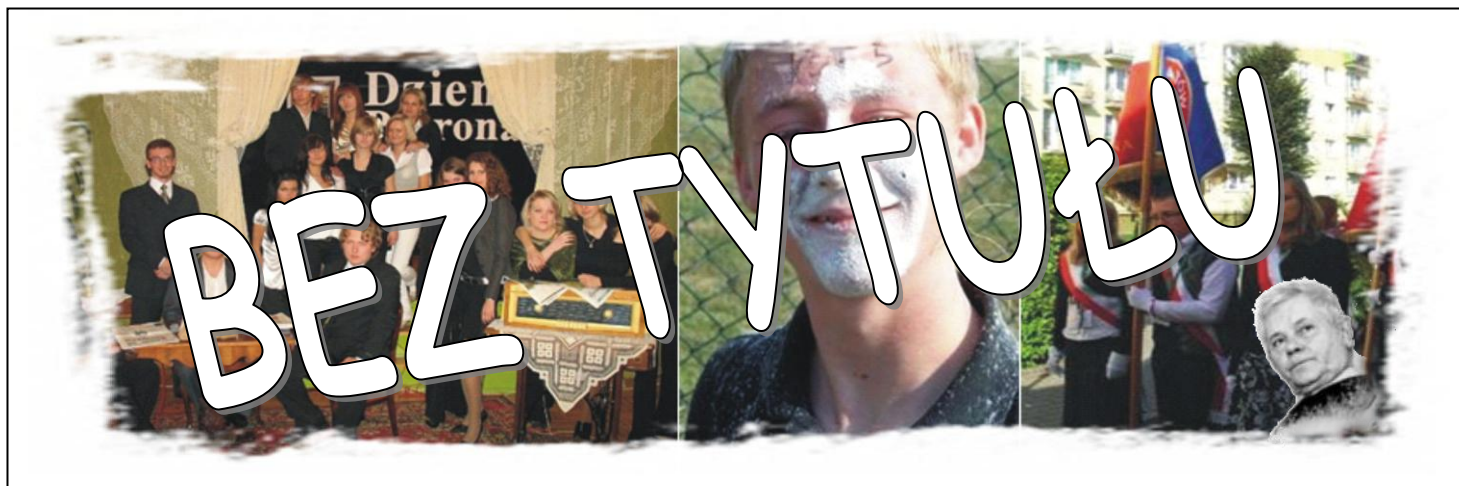




HERBERTOWSKA GAZETA MŁODYCH

WRZESIEŃ - PAŹDZIERNIK - LISTOPAD 2018

Witamy Was po wakacyjnej przerwie i zachęamy do przeczytania pierwszego w tym roku szkolnym numeru gazetki! W związku z tym, że rok 2018 jest wyjątkowy nie tylko ze względu na 100. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości, lecz także z powodu rangi tego roku istotnej dla naszej „Herbertowskiej” społeczności (2018 rokiem Zbigniewa Herberta!) ten numer w dużej części poświęciliśmy tym wydarzeniom. Ale oprócz nich znajdziecie tu, jak zwykle, wiele interesujących artykułów, wywiadów i ciekawostek. Życzymy Wam przyjemnego czytania!

Idziemy dokąd poszli tamci... w 20. i 100. rocznicę...

Rok 2018 jest wyjątkowy dla Polaków nie tylko ze względu na 100. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Dla nas – przedstawicieli szkoły imienia Zbigniewa Herberta i emisariuszy Jego Przesłania – ten rok to również uczczenie pamięci naszego wielkiego Patrona. Rok 2018 ogłoszony został bowiem Rokiem Zbigniewa Herberta. Dlatego też od początku roku szkolnego zostało podjętych wiele inicjatyw, które mają na celu uświetnić obchody tych dwu ważnych wydarzeń.

Żeby w wyjątkowy sposób podkreślić fakt, jak ważna dla współczesnych młodych ludzi jest miłość do Polski, nawet (albo przede wszystkim) tej lokalnej, nauczyciele naszej szkoły zaangażowali kilkunastu uczniów do rowerowego rajdu, którego trasa prowadziła przez ważne dla historii Bełchatowa miejsca. Uczestnicy rajdu odwiedzili między innymi: Dobiecin i Wielki Dąb Generał, drewniany zabytkowy kościół pw. św. Rocha w Postękalicach i neoromański Kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa w Parznie czy też Górę Borową – miejsce krwawych walk w czasie kampanii wrześniowej 1939 roku. Była to piękna lekcja historii, która z pewnością pozostanie jej uczestnikom na długo w pamięci.

Kolejną – ważną inicjatywą związaną z tegorocznymi obchodami będzie „Dyktando niepodległości”, którego organizatorzy chcą wzbudzić zainteresowanie uczestników nie

tylko bezbłędnym pisanem po polsku, lecz także sprowokować do zastanowienia się nad przeszłością Polski, by w przyszłości kształtować nasz kraj jako państwo bez wojen i konfliktów.

Dopełnieniem refleksji na temat odzyskania przez Polskę niepodległości będzie z pewnością „Nieskończenie niepodległa” – wzruszające widowisko słowno – muzyczne, realizowane przez uczniów i nauczycieli naszej szkoły, przedstawiające trudną drogę Polski do odzyskania prawdziwej wolności.

Nie możemy naturalnie zapomnieć o Zbigniewie Herbercie, który w sercach uczniów i nauczycieli naszej szkoły zajmuje szczególne miejsce. Autorowi „Przesłania Pana Cogito” poświęcone zostaną nie tylko ważne fragmenty wspomnianego powyżej spektaklu, lecz także osobne przedsięwzięcia takie jak: „Maraton czytania poezji Zbigniewa Herberta”, jaki zostanie zrealizowany pod koniec października w ramach Dnia Patrona, czy też III Międzyszkolny Konkurs na Najlepsze Tłumaczenie Wiersza Zbigniewa Herberta na język angielski, hiszpański, niemiecki i rosyjski. Wszystkie wymienione inicjatywy związane z dwoma ważnymi rocznicami obchodzonymi w 2018 roku dowodzą, że pamięć o tych, którzy piórem i czynem walczyli o naszą wolność, jest dla nas – spadkobierców Hektora, Rolanda i Gilgamesza – sprawą najważniejszą.

W numerze:

- Idziemy dokąd poszli tamci... w 20. i 100. rocznicę...
- ZJAZD KLUBU SZKÓŁ HERBERTOWSKICH
- DZIEŃ PATRONA
- „Jest fajnie!”, czyli wyniki ankiety pierwszoklasistów
- Fotorelacja – Biwak 2018
- Polish Independence Day History
- Der Polnische Unabhängigkeitstag
- MAZUREK DĄBROWSKIEGO
- Fiesta Nacional de España
- Rozmowa z ...
- „Jest bardzo bardzo cicho...”
- NA WESOŁO ...



Zjazd Klubu Szkół Herbertowskich



W dniach 3 - 4 października 2018 roku reprezentujący naszą szkołę poczet sztan-darowy wraz z dele-gacją nauczycieli i dyrekcji w składzie: pani Dyrektor Małgo-

rzata Jasitczak, pani Joanna Prasol oraz pan Sławomir Marczak, wziął udział w XX Zjeździe Klubu Herbertowskich Szkół, którego organizatorem było w tym roku XX Liceum Ogólnokształcące im. Zbigniewa Herberta w Gdańsku. Początkiem cyklu wszystkich imprez zaplanowanych w programie był udział uczestników w Mszy Świętej, która odbyła się w Kościele pw. Bożego Ciała. Poprzedziła ona debatę oksfordzką (swego rodzaju „turniej” opo-nentów na zadany temat) przeprowa-dzoną w salach liceum gospodarza zjazdu (nasza drużyna dotarła do półfi-nału debaty mimo, że był to debiut naszej reprezentacji w tej niezwykle trudnej intelektualnej dyscyplinie!).

Kolejnym, bardzo ważnym punktem spotkania, był przejazd do Europejskiego Centrum Solidarności i zwie-dzanie tego interaktywnego muzeum historii najnowszej. W audytorium odbyła się oficjalna część zjazdu, na której m.in. nauczyciele zostali odzna-czeni Medalami Komisji Edukacji Na-rodowej. Z ogromną dumą pragniemy oświadczyć, że w tym roku takie od-znaczenia przyznano dwóm nauczycie-lom naszej szkoły: pani Joannie Prasol i panu Sławomirowi Marczakowi!

Kolejnym punktem programu był udział w spektaklu „Apokalipsa u wrót doliny”, który uczestnicy mieli przy-jemność obejrzeć w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim. Dzieło, zainspirowane twórczością Zbigniewa Herberta, zro-biło na widzach ogromne wrażenie. Dlatego spacer po niezwykle klima-tycznym Gdańsku, był cudownym dopełnieniem wrażeń teatralnych. Uczestnicy zjazdu z pewnością zatrzy-mają w swej pamięci mnóstwo wspo-mnień z wyjazdu. Ale, jak twierdził



nasz Patron – Zbigniew Herbert - po-dróż to: „rozmowa z żywiołami bez odpowiedzi”. O tym ile wrażeń i cu-downych doświadczeń przyniósł każ-demu z uczestników udział w XX Zjeź-dzie Klubu Herbertowskich Szkół wie tak naprawdę on sam...



Dzień Patrona

„Aluzyjność i ironia (jako wartość etyczna) w poezji Herberta to cechy klasyczne, z tym, że wyznacznikiem „klasyczności” jest jej wieloznaczność, której nie daje się zamknąć w żadnej formule, w żadnym idealnym porządku”. John Maxwell Coetzee – południowoafrykański pisarz, laureat Nagrody Nobla’ 2003 We wtorek 30 października 2018 roku obchodziliśmy w naszej szkole Dzień Patrona. Z tego właśnie powodu aula szkolna zamieniła się na chwilę w cza-rujący i niezwykle zakątek, w którym można było „spotkać” twórczość Zbigniewa Herberta. W tym właśnie miej-scu zorganizowane zostało spotkanie z poezją autora „Pana Cogito”, którego koordynatorem była pani Elżbieta Wichlińska – Stańczyk przy współpracy z panią Jolantą Hertel. Ponadto w tegoroczną akcję „maratonu czyta-nia” włączyli się również wszyscy na-uczyciele uczący języków obcych w naszej szkole, ponieważ tematem

uroczystości było w tym roku... tłuma-czenie poezji Zbigniewa Herberta. Zaproszeni na tę niezwykle uroczystość uczniowie klas pierwszych i drugich liceum wysłuchać mogli wierszy Patro-na w językach: niemieckim, angielskim, hiszpańskim i rosyjskim (w naszej szkole tych właśnie języków można się nauczyć) by później samemu dokonać tłumaczenia utworów Zbigniewa Her-bera... z języka angielskiego (lub nie-mieckiego) na język polski. Dzięki nie-samowitej inwencji twórczej uczestni-ków powstało mnóstwo oryginalnych i wyjątkowych tłumaczeń a ogromna galeria literackich dzieł jaka powstała po artystycznych działaniach uczniów stanowi dowód na to, że literaturą można się bawić w sposób twórczy i pasjonujący.



„Jest fajnie!”, czyli wyniki ankiety pierwszoklasistów

Witamy wszystkich pierwszaków w naszej szkole! Mamy nadzieję, że się już odnaleźliście w herbertowskiej rzeczywistości. Redakcja gazetki „Bez Tytułu” postanowiła, jak co roku, zapytać Was o wrażenia z pierwszych dni pobytu w nowej szkole. Oto wyniki ankiety, w której wzięło udział 56 uczniów klas pierwszych liceum.

Na pytanie pierwsze (**„Skąd (i w jaki sposób) dowiedziałeś się o naszej szkole?”**) Wasze odpowiedzi były zróżnicowane. Naszą uwagę zwrócił fakt, że obok 48% odpowiedzi: „od znajomych/rodziny” pojawiły się też (w 47% ankiet) odpowiedzi: „dni otwarte, prezentacja szkoły, strona internetowa, ulotki”, co świadczy o tym, że promocja szkoły, prowadzona na wielu obszarach, miała na Was duży wpływ. Ponadto ważną odpowiedzią (w 17% ankiet) była: „chodziłem/chodziłam tu do gimnazjum”, co potwierdza, że z samą szkołą jak i jej społecznością czujecie silną więź!

Potwierdzeniem świetnego wrażenia, jakie na Was robi nasza szkoła są odpowiedzi na pytanie drugie, które brzmiało: **„Dlaczego wybrałeś/aś właśnie „Herberta”?”**. Naszą szkołę wybraliście ze względu na: „dobre wyniki” – 28% (wyniki egzaminów maturalnych – przyp. red.), „atmosferę” – 22%, „fakultety” – 19%, „blisko domu” – 7% oraz „inne” – 33% (w której to odpowiedzi mogą mieścić się Wasze propozycje takie jak: „Nauka j. hiszpańskiego, dobry poziom nauczania”, „Przez niewielkie klasy oraz bardziej indywidualne podejście do ucznia”, „Przez opowieści mojej

siostry”, „Ponieważ jest fajna atmosfera, nauczyciele, szkoła daje mi dużo możliwości, mogę rozwijać swoje zainteresowania”, czy też: „Ponieważ szedł tu mój kolega i wszyscy polecają i nie chciałem iść do technikum, ponieważ po technikum miałbym zawód i musiałbym iść do pracy a ja jestem młodzieniaszkiem i nie chcę jeszcze pracować”).

Ciekawe odpowiedzi pojawiły się także w związku z pytaniem nr. 3: **„Jakie czynniki miały wpływ na twoją decyzję o wyborze właśnie tej szkoły?”**. Według Was, czynnikami, które zdecydowały o tym, że rozpoczęliście naukę w „Herbercie” były: „miła atmosfera”, „mała ilość uczniów w klasie”, „wysoka zdawalność na egzaminach”, „dobra lokalizacja (w centrum miasta)”, „możliwość wyboru rozszerzeń oraz korzystanie z dziennika elektronicznego.

Na pytanie nr. 4: **„Co Ci się podoba a co nie podoba w Herbercie?”** Wasze odpowiedzi nas nie zaskoczyły... bo sami odpowiedzialibyśmy podobnie. Podobają się Wam w organizacji naszej szkoły takie przedsięwzięcia jak: „podejście do uczniów” (25%), „sposób nauczania i nauczyciele” (17%), „wyposażenie szkoły” (14%), „małe klasy/szkoła” (12%). Nie podoba Wam się natomiast „brak hali sportowej” (19%) oraz... fakt, że bluzy z logo szkoły będąc dziećmi musieli oddać po ukończeniu szkoły! To zaskakujące a zarazem... takie miłe!

Ostatnie pytanie skierowane do Was dotyczyło **opisania przez Was wrażenia z pobytu w naszej szkole**. Oto kilka



Waszych opinii: „Szkoła wywarła na mnie naprawdę pozytywne wrażenie”, „Wspaniała atmosfera, genialne sposoby na spędzenie czasu wolnego powodują, że czuję się tu świetnie i swobodnie”, „Super!”, „Lekcje są ciekawe, często mamy burzę mózgów, wygląd szkoły robi świetne wrażenie, a biwak integracyjny bardzo mi się podobał”, „Jest bardzo fajnie, nauczyciele są wyrozumiali, są organizowane różne imprezy”, „Jest bardzo fajnie, czasem chce się przychodzić z własnej woli a nie z przymusu edukacji. Uwielbiam klimat panujący w tej szkole, np. podczas Wigilii szkolnej”. Większość tego typu opinii na temat nauczycieli, szkoły i panującej w niej atmosfery potwierdzają, że **nasz „Herbert” to wyjątkowe miejsce**. Sądzymy nawet, że autor niezwykle oryginalnego komentarza: „Chcę wakacje!” nawet się nie spostrzeże jak szybko zleci mu cały rok szkolny właśnie dlatego, że w tej szkole nie da się nudzić! Serdecznie dziękujemy za udział w naszej ankiecie! **I wszystkim pierwszokom życzymy wytrwałości, powodzenia i satysfakcji związanej z wyborem naszej szkoły!**

Ankieta opracowała:
Julia Sadurska



Polish Independence Day History

Independence Day in Poland celebrates Poland's independence after 123 years of foreign occupation and partitioned land. In 1795, following the signing of Poland's Constitution, the first ever in Europe, Poland went to war with neighbouring powers and was ultimately divided up into three partitions: one under Austrian rule, another under Russian rule and another under Prussian rule. Finally, on Armistice Day, 11 November 1918, World War I came to an end and Poland regained its independence.

Independence Day is celebrated annually on 11 November. It became a national holiday in 1937, however, throughout communist rule until 1989, the holiday was forbidden. It was reinstated in 1990 following the demise of communism.

Indulge in traditional Polish food to celebrate culinary tradition and heritage on this national holiday. Some of our favourites include: pierogi (dumplings), rosol (chicken soup), golabki (cabbage rolls), bigos (hunters stew) and kotlet schabowy (breaded



pork cutlet).

Der Polnische Unabhängigkeitstag



Der Polnische Unabhängigkeitstag ist ein Nationalfeiertag in Polen. Er wird

jedes Jahr am 11. November gefeiert. Anlass ist die Wiedererlangung der Unabhängigkeit des Staates 1918 nach 123 Jahren der Teilung durch Preußen, Österreich-Ungarn und Russland.

Józef Wybicki verfasste 1797 den Text zum Lied »Noch ist Polen nicht verloren«. Politische Aktivisten kämpfen für die polnische Unabhängigkeit. Sie geben nicht auf, und riskieren ihr eigenes Leben, um Polen einen neuen Anfang zu schenken. Sie versuchen im Laufe des 19. Jahrhunderts immer wieder

Aufstände, die alle scheitern.

Am 11. November 1918 begann die Zweite Polnische Republik, regiert von Józef Piłsudski. 1937 fanden die Feierlichkeiten zum ersten Mal statt. Während des Zweiten Weltkrieges war es verboten, den Unabhängigkeitstag



zu feiern. Erst 1989 wurde der 11. November wieder Nationalfeiertag.

Glossary:

partition - rozbiór
ultimately - ostatecznie
throughout - poprzez; w czasie
regain - odzyskać
annually - co roku
reinstate - przywrócić
demise - upadek
heritage - dziedzictwo

Der ehemalige polnische Präsident Bronisław Komorowski ermutigte die Polen, an diesem Tag rot-weiße Rosetten als Zeichen des Patriotismus zu tragen.

2018 feiert Polen 100 Jahre Unabhängigkeit des Staates. Das bedeutet auch für Deutschland 100 Jahre einer neu definierten Nachbarschaft mit Polen!

Mazurek Dąbrowskiego jest oficjalnym hymnem

Rzeczypospolitej Polskiej, stanowi o tym Rozdział I, art. 28, pkt 3. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 roku. Z kolei Ustawa z dnia 31 stycznia 1980 roku o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz.U. 1980 Nr 7 poz. 18), podaje jedyny obowiązujący tekst oraz zapis nutowy.

Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.

Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.

„Mazurek Dąbrowskiego”

Słowa: Józef Wybicki, 1797 r.

Marsz, marsz Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski.
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.

Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze. Marsz, marsz ...

Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
Będziem Polakami.
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy. Marsz, marsz ...

Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany -
Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany. Marsz, marsz ..

Wörterbuch:

Der Nationalfeiertag

– Święto Narodowe

wird gefeiert – świętuje się
die Wiedererlangung der
Unabhängigkeit des Staates

– odzyskanie niepodległości
państwa

den Text verfassen

– opublikować tekst

im Laufe des 19. Jahrhunderts

– w 19. wieku

die Aufstände – powstania

regiert von – rządzona przez

stattfinden – odbywać się

es war verboten – było zakazane

wurde – stał się

tragen – nosić

bedeuten – oznaczać

die Nachbarschaft mit Polen

– sąsiedztwo z Polską

Fiesta Nacional de España



En España no se celebra el Día de la Independencia como tal, sino que se celebra el Día Nacional, el 12 de Octubre, que se relaciona con el Descubrimiento de América. Otros nombres de esta fiesta son, en España: Día del Pilar, Fiesta de la Hispanidad, Día de Colón, en Argentina: Día del Respeto a la Diversidad Cultural, en

denominación oficial que recibe el día nacional de España, está regulado por la Ley 18/1987, de 7 de octubre, que indica: "La fecha elegida, el 12 de octubre, simboliza la efemérides histórica en la que España, a punto de concluir un proceso de construcción del Estado a partir de nuestra pluralidad cultural y política, y la integración de los reinos de España en una misma monarquía, inicia un período de proyección lingüística y cultural más allá de los límites europeos". La celebración incluye tradicionalmente un desfile militar en Madrid al que asiste el rey, junto a la familia real, el presidente del Gobierno

**FIESTA
NACIONAL
de
ESPAÑA!**
12 DE OCTUBRE

francesa por parte del pueblo de Madrid. Se inicia la llamada Guerra de Independencia, pero Francia no llegó a tener un gobierno estable en España ni ocuparla totalmente. Por eso no se puede decir que es el Día de la Independencia de España.



Słowniczek:

la independencia – niepodległość
el descubrimiento – odkrycie
celebrar – świętować, obchodzić
la hispanidad – hiszpańskość
la diversidad – różnorodność
la resistencia – opór
la efeméride – rocznica
la pruralidad – mnogość
la ley – prawo
el estado – państwo
el desfile militar – defilada
el rey – król
el presidente del gobierno – premier
el poder – władza
gratuito – darmowy
acudir – brać udział
el alzamiento – powstanie
el gobierno – rząd



Chile Día del Encuentro de Dos Mundos, en Nicaragua y Venezuela Día de la Resistencia Indígena, o, en otros países de habla hispana, Día de la Raza, Día del Descubrimiento. Además, los países de América Latina celebran su independencia de España, entre ellos México el 16 de septiembre o Argentina el 9 de julio. Fiesta Nacional de España, que es la

y otros altos representantes de todos los poderes del Estado, comprendiendo también los de las autonomías. Ese día la entrada a todos los museos y monumentos municipales es gratuita. Los españoles pueden también acudir a varios conciertos.

El 2 de mayo se celebra el alzamiento contra el intento de ocupación

Mazurek Dąbrowskiego



jest jednym z symboli państwowych, pełni wyjątkową rolę w życiu narodu. Polski hymn jest chroniony przez przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Ustawę o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych jak również rozporządzenia resortowe. Ustawa z dnia 31.01.1980 roku o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych, w artykule 14 jasno precyzuje zasady zachowania w czasie wykonywania lub odtwarzania Mazurka Dąbrowskiego.

Minister Edukacji Narodowej
oraz Rada Dzieci i Młodzieży
przy Ministrze Edukacji Narodowej
zapraszają
do włączenia się w akcję
„Rekord dla Niepodległej”.

W piątek, 9 listopada 2018 r. o godz. 11:11,
w ramach świętowania
100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości,
wspólnie zaśpiewamy 4-zwrotkowy hymn narodowy.
Więcej na www.men.gov.pl/niepodlegla

Józef Wybicki

➤ Podczas wykonywania lub odtwarzania hymnu państwowego obowiązuje zachowanie powagi i spokoju.

➤ Osoby obecne podczas publicznego wykonywania lub odtwarzania hymnu stoją w postawie wyrażającej szacunek.

- Mężczyźni w ubraniach cywilnych – zdejmują nakrycia głowy.
- Osoby w umundurowaniu obejmującym nakrycie głowy, niebędące w zorganizowanej grupie – oddają honory przez salutowanie.
- Poczty sztandarowe podczas wykonywania lub odtwarzania hymnu oddają honory przez pochylenie sztandaru.
- Hymn RP odgrywany jest w czasie obchodów świąt narodowych, uroczystych apeli i zbiórek, z okazji rocznic patriotycznych, upamiętniających wydarzenia historyczne.



Czy sport może być pasją? Jasne, że tak!

Czterech różnych chłopaków, cztery różne dyscypliny sportu. Bohaterów naszego reportażu, mimo, że uprawiają zupełnie inne sportowe dyscypliny, łączy na pewno jedno - mają pasję i nie zamierzają z niej zrezygnować! Rozmawialiśmy z każdym z nich, z pozoru o tym samym, ale każdy z naszych rozmówców przekazał nam coś innego, inną perspektywę na zadane pytanie, swoje spojrzenie na dane zagadnienie. A historie bohaterów naszych wywiadów są pasjonujące: od wielu wyrzeczeń na rzecz sportu, po osiągnięcia nawet na szczeblu wojewódzkim! Zapraszamy do przeczytania wywiadu z uczniami naszej szkoły: Maćkiem Urbanikiem (z klasy IIA LO) uprawiającym jeździectwo, Mateuszem Rosiakiem (z klasy 3BG) trenującym rugby, Jakubem Stolarczykiem (z klasy IB LO) grającym w piłkę nożną oraz z Krzysztofem Owczarkiem (z klasy IA LO) zajmującym się tańcem towarzyskim.

Gdy padło pierwsze pytanie, o moment w którym zaczęli interesować się aktualną pasją, na ustach każdego z nich pojawił się wielki uśmiech. Jakub zaczyna opowiadanie „swej” historii od wspomnienia Mistrzostw Świata w Korei w 2002 roku. Niespodziewanie dowiadujemy się, że gdy jego mama siedziała przed telewizorem i oglądała właśnie te zawody - mały Jakub, jeszcze w brzuchu mamy, zaczął kopać niczym profesjonalny piłkarz. Opowieść Maćka o tym jaki początek ma jego pasja rozpoczyna się od piątej klasy szkoły podstawowej kiedy po raz pierwszy wsiadł na konia i zainteresował się jeździectwem. Krzysztof już od ośmiu lat zajmuje się tańcem, Mateusz natomiast, zafascynowany grą najwybitniejszych graczy, jaką oglądał w tv, miesiąc temu podjął decyzję o udaniu się na treningi rugby.

Gdy zapytałyśmy chłopców o to, czy wzorują się na kimś jeśli chodzi o ich pasję, musieliśmy dać im chwilę do namysłu. Jakub wybrnął z pytania „dyplomatycznie” mówiąc o inspirowaniu się lepszymi od niego. Stwierdził, że gdy widzi, że ktoś jest świetny w „jego” dyscyplinie, on zawzięcie dąży do tego by być jeszcze lepszym. Maciek stwierdził, że lepszych od siebie poznał w technikum hodowli koni, gdzie spędził kilka miesięcy. Teraz jednak, będąc uczniem liceum, trenuje sam ale stara się wzorować na lepszych. Krzysztof wspominał o swoich trenerach, Dawidzie i Karolinie Fiszer, a Mateusz zdradził nam, że wzoruje się na wielu graczach, ale przede wszystkim uważnie obserwuje Carlin’a Isles’a, czyli skrzydłowego z reprezentacji Stanów Zjednoczonych. Imponuje mu jego taktyka gry i to, że jest nieustępliwy, a z porażek wyciąga wnioski na przyszłość.

Każda opowieść, nawet sportowa, ma swoje smutne momenty. Dlatego

spytałyśmy chłopaków o to, czy chcieli kiedyś „rzucić to wszystko i wyjechać w Bieszczady”. „Nie rozumiem fenomenu Bieszczad” – odparł ze śmiechem Jakub, który jednak po chwili opowiedział o tym „słabszym” momencie swojej sportowej drogi. Była to chwila gdy zachorował i na jakiś czas zapomniał o piłce nożnej oddając się pasji narciarskiej. Choroba i narty kompletnie go „odciągnęły” od piłki. To swoiste „lenistwo” trwało około trzech miesięcy: kompletnie nie chciało mu się chodzić na treningi i powoli zapominał o miłości do piłki. Ale w pewnej chwili wziął się po prostu w garść i powrócił do codziennego biegania za piłką. Maciek i Mateusz nie przypominają sobie natomiast, by mieli chwile zwątpienia w realizowaniu się w swoim hobby. Maciek stwierdził nawet, że kontakt z pięknym zwierzęciem, jakim jest koń, pomaga mu pokonać różne słabości.

Nasi niezwykli rozmówcy zaskoczyli nas swoimi odpowiedziami na kolejne pytanie, które dotyczyło czasu, jaki poświęcają na rozwijanie swojej pasji. W zdumienie wprowadziło nas, że treningi i realizacja ich hobby zajmuje im tak dużo czasu! Mateusz spędza na treningach cztery godziny tygodniowo (plus czas poświęcany na indywidualne zajęcia), Kuba (po dłuższym obliczaniu w pamięci) „doliczył” do piętnastu godzin tygodniowo (bez wliczania czasu meczów, w których gra!), Krzysztof na trenowanie poświęca minimum trzy godziny trzy razy w tygodniu, Maciek natomiast poświęca jeździectwu co najmniej dwie godziny dziennie.

Zależało nam także na tym, aby trochę pochwalić bohaterów naszego reportażu przed kolegami i koleżankami ze szkoły, dlatego też zadałyśmy pytanie o osiągnięcia z jakich są najbardziej



dumni. Dla Maćka takim sukcesem jest świetny kontakt z końmi oraz tworzenie z nimi silnej więzi. Maciek jest najbardziej zadowolony z tego, że dogaduje się z końmi i umie nawiązywać z nimi przyjaźń. Natomiast jeśli chodzi o osiągnięcia stricte sportowe to Maciek do takich może zaliczyć brązowej odznaki jeździeckiej, umożliwiającej mu udział w zawodach. Mateusz stwierdził, że niestety, na razie żadnych sukcesów w swojej dyscyplinie nie ma, ale wierzy, że już niedługo jakieś się pojawią (a my mu w tym kibicujemy!). Krzysztof od razu wspominał o uzyskiwaniu wysokich not na wielu zawodach, takich jak na przykład Turniej Tańca Towarzyskiego Respect Dance w Skarżysku Kamiennej, podczas którego zajęli ze swą partnerką drugie miejsce (na dziewięć par w „swej” kategorii!). Jakub, skromnie i honorowo, wytłumaczył, że nie skupia się na indywidualnych sukcesach, bo to drużyna jest najważniejsza... Ale wspominał przy tej okazji o awansie swej drużyny do pierwszej ligi wojewódzkiej („...może w przyszłym roku będzie centralna liga juniorów?...” – dodał).

Nie mogło także zabraknąć pytania o szkołę, a więc o to, czy rozwijanie pasji nie koliduje z innymi zajęciami, w tym z nauką? Maciek i Mateusz nie uważają, by realizacja pasji jakoś im przeszkadzała w nauce. Maciek uważa nawet, że „pasja nie koliduje z żadnymi zajęciami, bo to ona jest najważniejsza i nadaje naszemu życiu sens”. Jakub natomiast zupełnie się z tym nie zgodził stwierdzając: „gdybym ja nie trenował, to bym był najlepszym uczniem na świecie!”. Krzysztof natomiast zauważył, że momenty „sprzeczności” nauki z pasją się zdarzają ale trzeba obie te dziedziny życia jakoś po prostu połączyć. Na pytanie o to czego muszą się wyrzec, pierwszy odpowiedział



Maciek: „Ja zawsze uważałem, że jeździectwo mnie definiuje i więcej zyskuje niż tracę, bo to jest dla mnie tak ważne i czuję, że gdyby nie konie, nie byłbym sobą.”. Pozostali odpowiedzieli jednogłośnie, że muszą ograniczyć sen, wyjścia ze znajomymi i trzymać ustaloną dietę.

Kolejną, chyba najtrudniejszą, dla chłopaków kwestią, o jaką spyaliśmy było to, czy wiążą swoją przyszłość z właśnie z uprawianym przez siebie sportem. Jakub stwierdził, że: „byłoby fajnie, lecz jeśli nie wyjdzie, to ma także inny plan”. Maciek za to: „nie uważa się za sportowca” i stwierdził, że „jeździectwo to bardziej relacja niż zawody, mistrzostwa, medale i inne takie”. Nie myśli o byciu typowym zawodnikiem, jeźdźcą, tylko przyjacielem zwierząt, bo to jest dla niego o wiele ważniejsze niż jakikolwiek sukces. Jego myśli o „końskiej” przyszłości bardziej związane są z hipoterapią, czyli leczeniem „na grzbiecie” konia, które wskazane jest dzieciom z autyzmem i osobom niepełnosprawnym.

Mateusz za to ma wielką nadzieję na związanie swojej przyszłości z rugby, Krzysztof natomiast bardziej traktuje taniec jako hobby i w przyszłości może jedynie zdecydować się na jakieś występy „niezawodowe”.

Na sam koniec zapyaliśmy naszych bohaterów o to, czy mają jakieś inne zainteresowania. Krzysztof, poza „wywijaniem na parkiecie”, gra w piłkę ręczną i dba o swoją kondycję fizyczną. Mateusz stwierdził, że: „żadnych innych zainteresowań oprócz rugby nie ma”. Kuba oświadczył, że interesuje go Bóg („jest On moją największą miłością, kocham go całym serduszkim”), rap, kultura hip-hopu (zwłaszcza polska scena) oraz ładne dziewczyny. Maciek ma natomiast wiele zainteresowań: kocha zwierzęta (prowadził w czasie nauki w szkole podstawowej hodowlę królików, miał też kiedyś rybki i żółwia, który zwił do sąsiada i: „podobno do dziś u niego mieszka”). Obecnie ma psa Emi, kota Felicjana i konia Puntera (jego największą miłość!). Ponadto uwielbia gotować, piec



ciasta, „grzebać” w ogródku, podróżować i (od niedawna) grać na gitarze. Rozmowa z naszymi kolegami pełnymi pasji i miłości nie tylko do sportu była dla nas, reporterek gazetki, niezwykle ciekawym doświadczeniem. Dzięki naszym rozmówcom zaczęliśmy bardziej doceniać wszystkich sportowców, nie tylko tych z wieloma sukcesami, lecz również takich, którzy zajmują się sportem po amatorsku, nie wyczynowo. Każdy bowiem z nich ciężko pracuje, poświęcając swój czas na to, by w przyszłości osiągać jak najlepsze wyniki w swej dziedzinie. Dlatego trzymamy mocno kciuki za naszych kolegów i mamy nadzieję, że osiągną wszystko to czym marzą!

Z Maćkiem, Jakubem, Mateuszem i Krzysztofem rozmawiały:

Marta Odomirska i Julia Sadurska.

„Jest bardzo bardzo cicho...” – o tych, którzy odeszli

Początek listopada to czas, kiedy tradycyjnie wspominamy tych, którzy usnęli snem wiecznym. Świat muzyki i kultury rockowej również pożegnał kilku wybitnych artystów. Słuchając w domowym zaciszu jesiennym wieczorem swoje ulubionej muzyki warto by było choć przez chwilę pomyśleć o tym, ile poniżej wymienione osoby zrobiły dla kultury i muzyki nie tylko polskiej lecz również światowej. Oto kilka z nich:

Dolores O' Riordan (6.09.1971 – 15.01.2018) – irlandzka piosenkarka i wokalistka zespołu The Cranberries.



Piotr Janczerski

(8.09.1938 – 06.03.2018) – polski wokalista i autor tekstów piosenek, także aktor, scenarzysta i reżyser, wokalista zespołów Niebieski – Czarni, No To Co, Bractwo Kurkowe 1791, Express Band.



Milosz Forman

(18.02.1932 – 13.04.2018) – czeski reżyser filmowy, od 1968 zamieszkały i tworzący w Stanach Zjednoczonych, autor kultowego musicalu pt. „Hair”.

Aavicci (8.09.1989 – 20.04.2018)

– szwedzki DJ, producent muzyczny i autor tekstów, współpracujący

z takimi artystami rockowymi jak: Carlos Santana, zespół Coldplay.

Robert Brylewski (25.05.1961 – 03.06.2018) – polski muzyk rockowy i reggaeowy; wokalista, gitarzysta, kompozytor i autor tekstów, lider i współzałożyciel zespołów punkrockowych Kryzys i Brygada Kryzys, Izrael, współzałożyciel grupy Armia, w której w latach 1985–1993 był gitarzystą.



Olga „Kora” Sipowicz

(8.06.1951 – 28.07.2018) – polska piosenkarka rockowa i autorka

tekstów, w latach 1976–2008 wokalistka zespołu Maanam;

Tomasz Stańko

(11.07.1942 – 29.07.2018)

– polski trębacz jazzowy,



kompozytor, współpracujący z takimi muzykami jak: Krzysztof Komeda, Michał Urbaniak, Krzysztof Penderecki, Miles Davis.

Aretha Franklin (25.03.1942 – 16.08.2018) – amerykańska piosenkarka soulowa i bluesowa nazywana „Królową soulu”, zdobywczyni aż 18 nagród

Grammy, pierwsza kobieta, która została przyjęta do Rock and Roll Hall of Fame.

Marty Balin (30.01.1942 – 27.09.2018)

– amerykański muzyk rockowy, wokalista, gitarzysta rytmiczny, kompozytor i autor tekstów, związany głównie z psychodelicznym rockiem, współzałożyciel zespołu rockowego Jefferson Airplane.



Charles Aznavour

(22.05.1924 – 01.10.2018) – francuski kompozytor i piosenkarz ormiańskiego pochodzenia, aktor filmowy, kompozytor około 1000 piosenek (w tym ok. 150 do tekstów po angielsku, 100 po włosku, 70 po hiszpańsku i 50 po niemiecku), który sprzedał ponad 200 milionów płyt na całym świecie, nazywany francuskim Frankiem Sinatrą.

Edward Dwurnik (19.04.1943 – 28.10.2018) – polski malarz i grafik, autor murali stworzonych dla potrzeb festiwalu muzycznych: Off Festival' 2007 czy też Life Festival Oświęcim' 2011.

/ Natalia Studziur /

Na koniec naszej gazetki proponujemy Wam humor, który (a jakże!) musi być związany z historią, językiem polskim i postaciami literackimi, których losy wplecione zostały w wydarzenia historyczne. Przyjemnej zabawy!



„Matejko namalował „Bitwę pod Grunwaldem” chociaż ani razu jej nie widział w telewizji”

„Rycerz miał swojego giermka, z którym robili różne rzeczy”

„Bogurodzica była napisana w języku polskim po łacinie”

„Bolesław Krzywousty w swoim testamencie dał kawałek ziemi także swojej żonie Salmonelli”

„Hitler był najgroźniejszym z hitlerowców”

„Kazimierz Wielki powiększył terytorium Polski 2,5 raza, a ludność aż trzykrotnie”

„Krasicki zawsze wesoły i uśmiechnięty zmarł w roku 1801”

„Sobieski kochał Marysieńkę, ale ciągnęło go do Turków”

„Tylko przez kobiety są wojny bo to one przeważnie rodzą żołnierzy”

„W średniowieczu drogi były tak wąskie, że mogły się minąć najwyżej dwa samochody”



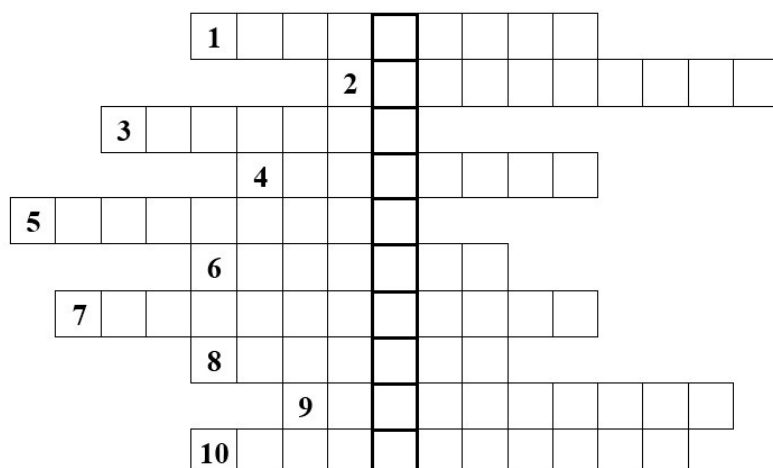
„Jan Kochanowski zamieszkał w Czarnobylu”

„Soplica miał wyrzuty po mordzie”

„W bitwie tej wstawił się Wojciech Bartosz, którego później ochrzcił sam Kościuszko”



TEST WIEDZY HISTORYCZNEJ



Uwaga!

Pierwsze 5 osób, które rozwiążą tę krzyżówkę i wyślą zdjęcie dokumentujące ten fakt lub przyślą listę wykreślonych haseł na adres e-mail gazetka.bez.tytulu@onet.pl, otrzymają talon na jednorazowe niepytanie na dowolnej lekcji do wykorzystania w ciągu dwóch tygodni. Życzymy udanej zabawy!

Czy ich znasz?



1. Arcybiskup, wchodził w skład Rady Regencyjnej powołanej przez cesarzy Niemiec i Austro-Węgier.
2. Premier powstałego w 1918 r. w Lublinie Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej.
3. Generał, stał na czele polskiej Błękitnej Armii we Francji.
4. Przywódca Komitetu Narodowego Polski, późniejszy lider największej partii politycznej w Polsce.
5. Miesiąc, w którym Polska odzyskała niepodległość.
6. Od nazwiska tego brytyjskiego ministra spraw zagranicznych powstała linia będąca propozycją granicy między Polską a ZSRR w trakcie wojny polsko-brytyjskiej.
7. Józef Piłsudski powierzył temu politykowi misję tworzenia nowego gabinetu po dymisji rządu w Lublinie.
8. W mieście tym powstał jeden z ośrodków władzy polskiej – Naczelną Radę Ludową.
9. Zgodnie z wydanym w listopadzie 1918 r. dekretem został Tymczasowym Naczelnikiem Państwa.
10. Pianista światowej sławy, który otrzymał stanowisko premiera w wolnej Polsce oraz tękę ministra spraw zagranicznych.

„BEZ TYTUŁU”

Redaguje zespół: Natalia Studzińska, Julia Sadurska, Marta Odomirska, Gabriela Kikowska, Wiktoria Wójcik, Aleksandra Dawidziak, Aleksandra Jaskólska, Katarzyna Kacprzak

Opiekunowie: Michał Fijołek. **Opracowanie graficzne:** S. Marczak. **Wydawca:** ZSiPO BSTO, ul. Fabryczna 6, 97-400 Bełchatów